

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 247/2014
03.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због кривичног дела противприродни блуд из члана 110. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката Р.А. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 75/10 од 15.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 4727/13 од 09.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката Р.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 75/10 од 15.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 4727/13 од 09.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 75/10 од 15.04.2013. године, окривљени Д.Ј. оглашен је кривим за кривично дело противприродни блуд из члана 110. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Србије (КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 2-две године и 6-шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.10.2001. године до 10.11.2001. године. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 160.000,00 динара и паушала у износу од 20.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 број 4727/13 од 09.12.2013. године, увојио је жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и преиначио пресуду Вишег суда у Београду К бр. 75/10 од 10.04.2013. године (која је објављена

дана 15.04.2013.године) само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног Д.Ј. за извршено кривично дело противприродни блуд из члана 110. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3-три године у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 10.10.2001. године до 10.11.2001. године, док је жалбу браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката Р.А. одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Бранилац окр. Д.Ј., адвокат Р.А., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, односно због повреде одредаба кривичног поступка учињених у поступку пред Апелационим судом у Београду, погрешне примене Кривичног законика на утврђено чињенично стање и повреде одредаба ЗКП из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду због повреде кривичног закона и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Д.Ј. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Ј., адвоката Р.А., је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости побија означене правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП и с тим у вези истиче да је квалификацијом дела окривљеног по закону важећем у време извршења дела примењен строжи пропис противно одредби члана 5. став 2. Кривичног законика, с обзиром да је изменама кривичног закона након извршења дела кривично дело противприродни блуд из члана 110. КЗ РС, које је окривљеном оптужницом стављено на терет, престало да постоји и да сада у Кривичном законнику постоји сасвим друга законска квалификација, односно друго кривично дело које је блаже за окривљеног, па да је суд морао применити тај законски пропис као блажи за окривљеног.

Оцењујући као неосноване наводе жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде, истоветне напред изложеним наводима захтева за заштиту законитости, другостепени суд је за ту оцену и за заузето правилно правно становиште да кривично дело из члана 110. став 2. КЗ РС за које је окривљени оптужен и оглашен кривим првостепеном пресудом није декриминализовано (престало да постоји) доношењем новог закона – Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 85/05), јер су радње извршења тог дела садржане у законском опису бића кривичног дела силовање из члана 178. став 3. Кривичног законика и да тај

закон није блажи за окривљеног од кривичног закона (КЗ РС) који је био на снази у време извршења дела, у својој пресуди (на страни 4 став 2) изнео потпуне и правилне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, без њиховог детаљног понављања, а у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да првостепеном ни другостепеном пресудом није учињена повреда закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.